

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

ALLAH KİMSENİN HAKKINI YEDİRMEZ

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah

Eûzübillâhîmine'ş-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Ebu Eyub El Ensari Medet

Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.

Tarikat edep üzerine kaimdir. Tarikatta en mühim mesele edeptir. Edep dediğimiz, insanlar tarikat ehlini görünce, bir zarar gelecek diye korkmazlar. “Bu insanlar Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in edebiyle edeplenmiş, o edebi öğrenmeye uğraşıyorlar.” derler. Tarikatta çok mühim bir şeydir bu. Kimseden bir şikayet olmaz.

Tabi tarikatın dereceleri var. Mürit olmak kolay değil. Şeyh Efendi (k.s.) devamlı söylerdi: “Ben şeyhlik yapmıyorum, şeyhlik yapsam kimse etrafta kalmaz.” derdi. Şeyhlik yapınca çok büyük bir teslimiyet ister, büyük bir edeple durmak ister. O kolay olmadığı için Şeyh Efendi (k.s.); “Biz teşebbühen böyle idare ediyoruz.” derdi.

Siz tarikatın sevenlerisiniz, mürit olmak kolay bir şey değil. Ama o yolda gitmek de onu niyet etmek de mühimdir. “Mürit olmaya niyet ettim, yavaş yavaş öğreniyorum.” dersin. Tarikatı bırak, İslam’da bir şey istemek, “Fakirim, bana bir şey verin.” demek olmaz. Tarikatta bu mesele daha zor, daha ciddi, hiç bahsi olmaz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.); “Kim ki devamlı dilencilik yaparsa, bir şey isterse, kıyamet günü yüzündeki etler düşer, o kadar utanır.” diyor.

Onun için, tarikatımız dünya malı için değildir, başka şeyler içindir. Kişinin para sahiplerine, mevki sahiplerine yanaşıp da “Bunu verin, şunu verin...” diye istemesi edep dışıdır, edepsizliktir. Ama şimdiki sistem şeytanın sistemidir. Sistem milleti öyle bir hale getirmiş ki gayet normal, gayet bir müktesep bir hak gibi herkes bu meseleyi yapıyor, hiç utanmak diye bir şey yok. “Yarın seçimler gelsin de ben gösteririm ne yapacağımı” diyor. “Bana vermediler, seçim gelsin de bizim bu kadar oyumuz var, bize bu istediğimizi vermezse biz de oyu vermeyeceğiz.” diyorlar. Yani böyle terbiye dışı, edep dışı bir hal var şimdi. Ahir zamanın halidir bu. Bunlar tarikatın adabı, usulü değildir.

Allah’ın hikmeti, son olaylar oldu. Her şeyde bir hikmet var. Şeytan ve avanesi, “Biz yanmışken başkası da yansın!” düşüncesiyle, “Şu, hain cemaattendir.” diyerek hiç alakası olmayan insanlara çamur attılar. Kaç kişi geldiyse bize, müracaat ettiler, biz de gaflete düştük.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

Bizim gayretimiz, mazlumun ahı çıkmasın, bunlar zulüm görmesin diye onlara bir işaret verelim dedik. Bizim de inşallah bir faydamız olur diye düşündük ama Allah'ın hikmeti, bu da bize bir derstir. Tarikat ehline de bir derstir. Allah'tan başkasından istemeyeceksin, kimseye tenezzül etmeyeceksin. Allah'ımız var, "Bu mazlumun hakkını ver, hakkı yerine geri gelsin." diye Allah'a söyleyeceksin.

Hata yaptık ki insana yalvardık. Kimseye de sitem etmiyoruz çünkü her şey Allah Azze ve Celle'dendir. "Madem ki sen esas olan yere müracaat etmeyip de başkasına müracaat ettin, aklın başına gelsin." diye senin de sözün yere düşer. Bizim böyle oldu. Bu, Allah'ın hikmetidir, her şeyde bir hikmet var.

Tarikatın adabıdır; kimseye kızmayacaksın, kimseye darılmayacaksın. Bu da Allah'tandır. Allah'a yalvaracağız, bizim duamız Allah'a, Azze ve Celle'ye ki her şeye kadir olan Allah'tır. Bu insanları en yüksek mertebelere de çıkarır. Her şeyde bir hayır vardır. Şeytanın avanesinin açtığı zulüm onlara da fayda etmez. Bu mazlum insanın da inşallah, Allah sabrından dolayı onu daha güzel yerlere getirir.

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

"Ve asâ en tekrahû şey'en ve huve hayrun lekum" "Olur ki bir şey sizin için hayırlı iken, siz onu hoş görmezsiniz." (Bakara - 216) Bazı şeyleri sevmezsiniz ama onda hayır vardır. Kur'an-ı Kerim, Allah Azze ve Celle'nin kelimeleridir. Bazılarını da hayır zannedersin ama onlar senin için şerdir. Onun için, bizim işimiz, her şeyi Allah'tan istememiz adaptandır.

Kim gelirse gelsin, onunla pazarlık yapmayacaksın. "Seçimde bana şu menfaati sağlarsan, bizim köyün hepsinin oyunu sana vereceğim." demek günaha girmektir. Yapılacak şeyler belli, başka şeylere gerek yok. Seçim için, şu için, bu için demek iyi değil. Allah için, biz iyi insanlara reyimizi vereceğiz. Başka türlü en ufak bir şey bile hem dilencilik oluyor hem rüşvet oluyor hem kepezelik oluyor. Bizim yapacağımız Allah rızası için, başka şey için değil. Allah verdi mi en güzelini verir.

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

"Ve alâllâhi fel yetevakkelil mu'minûn" (Ali İmran Suresi - 122) Mü'minler Allah'a tevekkül edecek.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Davut Aleyhisselam zamanında bir kişi yaşarmış. Adam bir gün demiş ki: “Ben çalışmayacağım, her şeyi Allah’tan isteyeceğim.” Hakikaten de adam sözünde sabit kalmış. Millet çalış dedikçe adam olmaz diyormuş. “Ben hiçbir şey yapmayacağım. Evimin içine kadar rızık gelmedikten sonra ben çalışmam. Allah’a tevekkül ettim.” diyormuş. Bir ay, iki ay, bir sene geçmiş, adam gene aynı. Artık millet dalga geçmeye başlamış, adama meczup diye bakıyorlarmış. İki sene, üç sene, gene bir şey yok. “Yahu kalk, çalış.” “Yok, ben bekliyorum, Allah’tan rızıkım gelecek.” diyormuş.

En son yedi seneye kadar böyle beklemiş. Bir gün bakmış, evin kapısından koşturarak bir tane boğa içeri girmiş. “Hah, işte rızıkım geldi.” demiş, hemen yatırmış, kesmiş, buna sevinmiş. Biraz sonra adamın biri gelmiş, “Benim boğa buraya girmişti.” demiş. “Ne boğası? Allah bana bu rızıkı gönderdi. Allah Rezzak’tır. Ben yedi senedir dua ediyorum, dualarım kabul oldu. Rızık geldi Allah’a şükür.” diye söylemiş o da. “Nasıl rızık gelir? Bu benim danam.” filan derken Davut Aleyhisselam’a gidiyorlar mahkemeye.

Davut Aleyhisselam hem peygamberdi hem onların kadılığını, hakimliğini yapardı. Hem de güzel sesi vardı, davudi ses derler. Gelmişler, “Söyleyin davanızı” demiş. “Yedi senedir hiç çalışmadan, etmeden, bana rızıkımı göndersin, ayağıma kadar rızıkım gelsin diye Allah’a yalvarırım. Allah duamı kabul etti, koca boğayı bana gönderdi. Ben de onu kestim, işte mesele bu.” demiş adam.

Ötekisi de küplere binmiş; “Ya bu benim boğam, kimsenin değil! Benden kaçtı, bu adam da kesti. Bir de abuk sabuk laflar ediyor. Sen adil birisin. Hem peygambersin hem de adaletle hükmeden bir hakimsin.” demiş. Davut Aleyhisselam demiş ki: “Bu senin olduğu için, bu adamı yanında 5-6 ay çalıştırırsın ki onu ödesin.”

Ötekisi demiş ki: “Ya Peygamber Davut! (a.s.) Ben yedi senedir yalvarıyorum, dua ediyorum.” “Tamam, ediyorsun ama burada şeriat var. Herkes senin gibi; ‘Ben dua ettim de benim kapıma geldi’ derse, ortalık çorba gibi olur. Sen bu adamın yanında çalışacaksın.” O vakit adam da Davut Aleyhisselam’a, “Sen gene de bir bak.” demiş. Davut Aleyhisselam o vakit demiş ki: “Bekleyin yarın hüküm vereceğiz, iyice bir düşünelim.”

İkinci gün Davut Aleyhisselam gelmiş oraya, oturmuş ve boğanın sahibine demiş ki: “Sen bu boğayı bu adama helal et, sen de yoluna git, o da yoluna gitsin.” Bunu duyunca boğa sahibi demiş ki: “Bu ne biçim adalet! Adam boğamı öldürüyor, olur mu böyle bir şey!”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

O vakit Davut Aleyhissalam demiş ki: “Hem boğayı vereceksin, hem üstüne elli altın vereceksin.” Adam kıyamet koparmış; “Ne biçim adalet bu! Böyle de olur mu? Hem boğamı alıyor hem üstüne elli altın gidecek.” Yaygaraya başlamış, etraftakiler de “Nasıl bir şey bu?” diye söylenmeye başlamışlar.

Öyle deyince Davut Aleyhissalam demiş ki: “Bütün malını bu adama vereceksin, sonra çekip gideceksin.” O vakit tavana zıplamış adam, “Ne biçim adalet!” diye söylenmiş. Etraftakiler de büsbütün galeyana gelmiş. Öyle deyince; “Tamam, o vakit hem malını hem karını hem çoluk çocuğunu bu adama köle olarak vereceksin.” demiş.

Bu defa adam büsbütün delirmiş. Öyle olunca Davut Aleyhissalam demiş ki: “Artık sen istedin, gel. İleride çöl var, oraya gideceğiz.” Etraftakiler de iyicene galeyana gelmişler.

Oraya gitmişler bir ağaç varmış, ağacın altına gelince “Burada durun.” demiş. “Bu adam, bu adamın babasının kölesiydi. Bu adamın babası su içerken onu hançerle öldürdü. Hançerle öldürüp, hançeri bir yere sakladı. Onun için bu malın hepsini veriyoruz.” Hançeri de getirdiler.

“Sen artık kölesin, çocukların da karın da köle. Mal da babasının malıdır, onun için bu adama verdik.” diyor. Hançeri de getirdiler. Öldürdüğü hançerle ona kısas yaptılar, kafası da gitti. Adam baştan verseydi, bir inekle kurtulacaktı. Ama Allah’ın hikmeti, insanlara gösteriyor ki Allah her şeye kadirdir.

Yani bu, iftirayla, bu kadar insana zulüm oldu. Allah var. Allah kimsenin hakkını yedirmez. Yirmi sene sonra mı, otuz sene sonra mı, Allah o adamın içine bir ilham verdi, bu mesele oldu. Sonra bütün mallarını aldı, babasının da kısasını yaptı.

Bu dünya boş bir dünya zannetmesinler. Muhakkak yapılan bütün haksızlıkların hesabı sorulacaktır. Dünyada sorulmazsa ahirette sorulacaktır. Ama çoğu zaman o insanlar dünyada da hayır etmiyor. Onun için, kimseye minnet etmeyin, kimseye de iftira etmeyin. Bu ikisi mühimdir. Kendi halimize bakalım, tarikatın adabı budur.

Sakin kimsenin hakkını yemeyin. Şeyh Efendi’nin ismi Hakkani’dir. Şeyh Efendi (k.s.) bana, “Bize böyle bir isim geldi.” demişti. Hakkı savunan, hakkı kabul eden, hakka riayet eden demektir Hakkani. Bu mühimdir, tarikatımızın çok mühim adabındandır, İslam’ın rükunlarından. Çünkü zulmetmenin, insanlara iftira atmanın çok büyük vebali var.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Allah muhafaza etsin, Allah bu insanlara, bizim memleketteki insanların hepsine salah hal versin inşallah. Hepsi İslam yolunda, tarikat yolunda olsunlar. Edeple, dünyada da hayatlarını saadetle geçirsinler, ahirette de saadetle geçirsinler inşallah.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
19 Kasım 2016/19 Safer 1438 Tarihli Sobbeti
Eyüp Sultan Dergâhı*